

# תפילה לומר לפני הקינות

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מוזה, זכני לשפך לבי במים בתשעה באב בעת אמירת הקינות ומגלת איכה, זכני להזיל נחל דמעות ואוקינטוסים של בכיות על הפאת נעורי ופשעי, אשר גרמו וגורמים בכל רגע ושניה לחרבן בית המקדש, על מאורי אור שהפכתים למאורי אש, על אין סוף ראיות ונגישות אסורות אשר מציתות את אש הספרא אחרא ומגבירות את שלהבות החרבן, מי יגור לי מוקדי אש "מי יגור לי אש אוכלת", אשר אני כמו די מצית בכל רגע ושניה אש בעיני, כמו שגאמר "ויצת אש בעיניו והאכל יסדתי".

אנא רחום וחנון כל יכול אשר לא יבצר ממך מוזה, עד מתי אני אעבד אותך במצות אנשים מלמדה, אשר על זה ידו כל הדווים, ולא יספיקו אוקינטוסים של דמעות לכפר על זאת, ובפרט על מיתת הצדיקים הקשה

כפלים כחרבן בית המקדש, ובפרט על ההריגות הנוראות של תשעת המליונים אשר היו בשואה, וכל ההריגות הנוספות מהשואה עד ימינו, וכל ההריגות הנוראות הקורות בכל יום ויום, אשר אך אני היחיד האשם בהם, אשר בכל הגלגולים שלי אך ורק הוספתי הטא על פשע, ומעונות עברתי לדוונים ומדוונים עברתי למרדים, והיום ממש אני כבר מורד בכל רגע ושניה בשכינת עזך, ומסלק בגאונתי הנוראה את השכינה מעל הארץ, וגורם למה שגאמר "בצע אמרתו" בע פורפירא דיליה, שמאורי אור נהפכו למאורי אש, ונשרף בית המקדש היכל ה', שהוא המלבוש <sup>378</sup> לשכינה, והשמש <sup>378-1</sup> נהפך לאש, לשלש קלפות סמאות ירוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת, והתקיים בי מה שגאמר "יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבודני ולבו רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה, לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמו ובינת נבניו תסתפר",

ואני בעונותי ופשעי הרבים גרמתי להסתלקות ההכמה מן החכמים, שהוא קשה כפלים מחרבן בית המקדש, ויהיו במחשד כל מעשעי, ושכחתי את הפסוק הגאמר בתהלים <sup>קכ"ח</sup> "גם השף לא יהישך ממך ולילה ביום יאיר בהשיכה כאורה", אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו".

אנא ה', שמרני יהוה מידי רשע מאיש המסים הנצרני אשר השנו לרחות פשמי, סמנו גאים פה לי ותבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה, ונבל אשר אפנה אראה אך ורק מהמורים ומכשולות, פי "קדמוני מקשי מות" תאזות נוראות והסתכליות אסורות ומחשבות פגומות, "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח". אנא רחום וחנון, מיום שבראת את עולמך עוד לא היתה בריאה שפלה כמוני, וגם לא תהיה עד סוף הדורות, ואף על פי כן דוקא מבריה שפלה כמוני שאין למטה מפנה דוקא מפנה יתגדל ויתקדש שמיך רבא.

אנא רחום וחנון, עשה נא למען שמך הגדול והנורא הנקרא עלינו, ואזכה להוריד כנחל דמעה, ויתקיים בי הפסוק הגאמר על רבי עקיבא "מבני גהרות הבש ותעלמה יצא אור", ואזכה על ידי בכיותי על חרבן בית המקדש שיתוקנו כל מאורי האש שלי, ואשר דמעותי יכבה את אש התאזות הפוערות בי יומם ולילה ללא הרף וללא הפסק שניה, ואזכה על ידי דמעותי שאשפך בנהרות וכאנמים להפך את כל דמי הפוערים בקרבי לאש להבת קדש להשם יתברך, וכל הדמים הפוערים יהפכו לתבערת קדש, שמשם מהצב הנפשיות ועל ידי זה יבנה בית המקדש, פי אתה באש מאוהתי הצתה את בית המקדש, ובאשד בכיותי אשר יהפכו מאורי אש למאורי אור עתיד אתה לבנותה, באש להבת קדש, עד שבזכות בכיותי הנוראות ובכיות כל בית ישראל יבנה המקדש ומזבח על מכונו, ויתקיים בנו בזכות הבכיות הנוראות "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה".

# תפילה לומר לפני הקינות

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מוזה, זכני לשפך לבי במים בתשעה באב בעת אמירת הקינות ומגלת איכה, זכני להזיל נחל דמעות ואוקינטוסים של בכיות על הפאת נעורי ופשעי, אשר גרמו וגורמים בכל רגע ושניה לחרבן בית המקדש, על מאורי אור שהפכתים למאורי אש, על אין סוף ראיות ונגישות אסורות אשר מציתות את אש הספרא אחרא ומגבירות את שלהבות החרבן, מי יגור לי מוקדי אש "מי יגור לי אש אוכלת", אשר אני כמו די מצית בכל רגע ושניה אש בעיני, כמו שגאמר "ויצת אש בעיניו והאכל יסדתי".

אנא רחום וחנון כל יכול אשר לא יבצר ממך מוזה, עד מתי אני אעבד אותך במצות אנשים מלמדה, אשר על זה ידו כל הדווים, ולא יספיקו אוקינטוסים של דמעות לכפר על זאת, ובפרט על מיתת הצדיקים הקשה

כפלים כחרבן בית המקדש, ובפרט על ההריגות הנוראות של תשעת המליונים אשר היו בשואה, וכל ההריגות הנוספות מהשואה עד ימינו, וכל ההריגות הנוראות הקורות בכל יום ויום, אשר אך אני היחיד האשם בהם, אשר בכל הגלגולים שלי אך ורק הוספתי הטא על פשע, ומעונות עברתי לדוונים ומדוונים עברתי למרדים, והיום ממש אני כבר מורד בכל רגע ושניה בשכינת עזך, ומסלק בגאונתי הנוראה את השכינה מעל הארץ, וגורם למה שגאמר "בצע אמרתו" בע פורפירא דיליה, שמאורי אור נהפכו למאורי אש, ונשרף בית המקדש היכל ה', שהוא המלבוש <sup>378</sup> לשכינה, והשמש <sup>378-1</sup> נהפך לאש, לשלש קלפות סמאות ירוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת, והתקיים בי מה שגאמר "יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבודני ולבו רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה, לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמו ובינת נבניו תסתפר",

ואני בעונותי ופשעי הרבים גרמתי להסתלקות ההכמה מן החכמים, שהוא קשה כפלים מחרבן בית המקדש, ויהיו במחשד כל מעשעי, ושכחתי את הפסוק הגאמר בתהלים <sup>קכ"ח</sup> "גם השף לא יהישך ממך ולילה ביום יאיר בהשיכה כאורה", אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו".

אנא ה', שמרני יהוה מידי רשע מאיש המסים הנצרני אשר השנו לרחות פשמי, סמנו גאים פה לי ותבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה, ונבל אשר אפנה אראה אך ורק מהמורים ומכשולות, פי "קדמוני מקשי מות" תאזות נוראות והסתכליות אסורות ומחשבות פגומות, "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח". אנא רחום וחנון, מיום שבראת את עולמך עוד לא היתה בריאה שפלה כמוני, וגם לא תהיה עד סוף הדורות, ואף על פי כן דוקא מבריה שפלה כמוני שאין למטה מפנה דוקא מפנה יתגדל ויתקדש שמיך רבא.

אנא רחום וחנון, עשה נא למען שמך הגדול והנורא הנקרא עלינו, ואזכה להוריד כנחל דמעה, ויתקיים בי הפסוק הגאמר על רבי עקיבא "מבני גהרות הבש ותעלמה יצא אור", ואזכה על ידי בכיותי על חרבן בית המקדש שיתוקנו כל מאורי האש שלי, ואשר דמעותי יכבה את אש התאזות הפוערות בי יומם ולילה ללא הרף וללא הפסק שניה, ואזכה על ידי דמעותי שאשפך בנהרות וכאנמים להפך את כל דמי הפוערים בקרבי לאש להבת קדש להשם יתברך, וכל הדמים הפוערים יהפכו לתבערת קדש, שמשם מהצב הנפשיות ועל ידי זה יבנה בית המקדש, פי אתה באש מאוהתי הצתה את בית המקדש, ובאשד בכיותי אשר יהפכו מאורי אש למאורי אור עתיד אתה לבנותה, באש להבת קדש, עד שבזכות בכיותי הנוראות ובכיות כל בית ישראל יבנה המקדש ומזבח על מכונו, ויתקיים בנו בזכות הבכיות הנוראות "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה".